

Vertaistuella tohtoriksi: tällä mallilla artikkeliväitöskirjan yhteenveto syntyy (melkein) kuin itsestään

Tässä artikkelissa lanseeraamme kehittämämme työskentelymetodin artikkeliväitöskirjan yhteenveton aikaansaamiseksi. Artikkelisi esittelee konkreettisen vertaistuella tohtoriksi -mallin, joka sisältää neljäntoista vertaistapaamisen ohjeistuksen. Malli perustuu omiin kokemuksiimme artikkeliväitöskirjan yhteenveton kirjoittamisesta. Korostamme vertaistuen hyötyjä kirjoitusprosessissa ja artikkeli toimii inspiraationa yhteistyölle tutkimustekstin kirjoittamiseksi. Kirjoitus on suunnattu väitöskirjan tekijöille sekä ohjaajille ja yliopisto-opetuksen kehittämistä kiinnostuneille henkilöille.

Johdanto

Vaikka artikkeliväitöskirjat ovat viime vuosina yleistyneet, ne ovat yhä suhteellisen uusi väitöskirjan muoto etenkin kasvatus- ja yhteiskuntatieteissä sekä humanistisilla aloilla (Valo 2013). Tiedekunnilla on omat usein hyvin yleiset ohjeensa artikkeliväitöskirjoista, mutta artikkeliväitöskirjojen muotoseikoista on silti vain vähän ohjeistusta opiskelijoille ja ohjaajille (Isohanni 2000; Nikander & Piattoeva 2014). Vaikka väitöskirjasta yleensä, kuten tieteellisestä kirjoittamisestakin, löytyy hyviä oppaita (ks. esim. Kiriakos & Svinhufvud 2015), on artikkeliväitöskirjan yhteenveto-osion rakenteesta vaikea löytää yksityiskohtaisempaa tietoa (ks. kuitenkin Belt, Möttönen & Härkönen 2010, 17–19). Väitöskirjantekijälle voi olla haastavaa tietää, miten artikkeliväitöskirjan yhteenveto kuuluu tehdä.

Tässä artikkelissa pyrimme antamaan tähän joitain vastauksia. Emme ota kantaa siihen, miten artikkeliväitöskirjan yhteenveto ”kuuluu” tehdä. Kerromme omasta kokemuksestamme ja meitä hyödyntäneistä työskentelytavoista, joita väitöskirjojen ohjaajat ja opiskelijat voivat soveltaa haluamallaan tavalla. Korostamme yhteistyötä kirjoitusprosessin apuna (ks. esim. Belcher 2009; Jokinen & Juhila 2002; Kaittila, Hakovirta, Isoniemi, Rantalaiho & Salin 2011). Meidän väitöstutkimuksemme ovat empiirisiä ja asettuvat kriminologian/oikeussosiologian alaan: toinen teki väitöskirjaa Helsingin yliopiston valtiotieteellisen tiedekunnan (Saarikkomäki 2017) ja toinen Turun yliopiston oikeustieteelliseen tiedekunnan alaisuudessa (Ollus 2016).

Tässä artikkelissa lanseeraamme kehittämämme ’vertaistuella tohtoriksi’ -työskentelymetodin artikkeliväitöskirjan yhteenveton aikaansaamiseksi. Lanseeraamamme metodi perustuu vertaistukeen (ks. esim. Repo-Kaarento 2004; Repo 2010; Topping 1996, 2005), jonka esittelemme ensin lyhyesti. Korostamme vertaistuen hyötyjä kirjoitusprosessissa, ja niinpä artikkelia voi myös lukea yleisempänä inspiraationa yhteistyölle ja vertaistuelle minkä tahansa tutkimustekstin kirjoittamiseksi. Tämän jälkeen artikkeli esittelee konkreettiset viikkokohtaiset vaiheet – 14 vertaistapaamista – perustuen omaan työskentelyymme. Näitä voi hyödyntää joko yksin tai vertaisryhmässä. Teksti on hyvin konkreettinen ja olemme koonneet myös vinkkejä ja kotitehtäviä.

Tämä kirjoitus on ensisijaisesti suunnattu väitöskirjan tekijöille, mutta se on myös tarkoitettu työkaluksi ohjaajille, väitösseminaarien vetäjille ja muille yliopisto-opetuksen kehittämistä kiinnostuneille henkilöille.

Vertaistuen merkitys

Vertaistukea on korostettu yhtenä tärkeänä oppimisen muotona. Vertaisoppiminen voidaan määritellä tiedon ja osaamisen kehittämiseksi samanarvoisten välillä eli se perustuu opiskelijoiden vastavuoroiseen oppimiseen ja toistensa tukemiseen (Repo-Kaarento 2004; Repo 2010; Topping 1996, 2005). Vertaistuen etuna on esimerkiksi se, että se lisää oppilaiden sitoutumista ja motivaatiota ja se voi vähentää opiskelusta aiheutuvaa stressiä (Repo 2010). Vertaisten kanssa voidaan ratkoa ongelmia yhdessä

ja saada tukea sille, että omat kokemukset oppimisen haasteista ovat muidenkin jakamia (Multisilta 2011). Vaikka yliopistoissa on lisätty yhteisöllistä oppimista, sitä hyödynnetään yhä suhteellisen vähän (esim. Multisilta 2011; Repo-Kaarento 2004; Repo 2010).

'Vertaistuella tohtoriksi' -mallimme pohjautuu kahden väitöskirjatekijän väliseen vertaistukeen. Menetelmämme keskiössä on samassa tilanteessa oleva vertainen, eli toinen jatko-opiskelija. Vertaistukea voidaan kuitenkin hyödyntää myös pienryhmässä vertaisten opiskelijoiden keskuudessa tai niin, että yksi toimii pienryhmän tutorina muille.

Yliopiston kilpailullinen ja yksilölähtöinen työkentelytapa voi tehdä yhteisöllisestä oppimisesta haasteellisen toteuttaa, etenkin jos siihen ei kannusteta ohjaajien ja yliopiston puolelta (Repo-Kaarento 2004). Vertaistuella tohtoriksi -malli perustuu positiiviseen ja rakentavaan kannustukseen. Tärkeää on myös keskinäinen luottamus sekä lupausten pitäminen. Yhteiset pelisäännöt, tavoitteet ja aikataulut ovat tässä mallissa keskeisiä.

Vertaistuella tohtoriksi -mallin kuvaus

Inspiraationa mallin kehittämisessä käytimme Belcherin (2009) kirjaa "Writing Your Journal Article in Twelve Weeks: A Guide to Academic Publishing Success". Kirja auttoi hahmottamaan kirjoitusprosessin eri vaiheita, tekstin rakennetta ja kirjoitustyön elementtejä. Konkreettisia vinkkejä vertaistukimalleihin ja kirjoittamisen haasteisiin löytyy myös muista teoksista (esim. Kaittä ym. 2011; Kiriakos & Svinhufvud 2015).

Alun suunnitteluvaiheesta yhteenvedon kirjoittamiseen sekä siihen, kunnes väitöskirja jätettiin esitarkastukseen, meni meillä yhteensä noin kahdeksan kuukautta, joista kokopäiväistä kirjoittamista oli pari kuukautta. Päätimme heti alkuun mihin päivämäärään mennessä väitöskirja jätetään esitarkastukseen. Tämä kannusti pysymään aikataulussa.

Ei ole tarpeen välttämättä edetä juuri tässä esitellyn aikataulun mukaisesti, vaan ideana on, että sovitaan yhteinen aikataulu ja tehtävät, ja edetään sen mukaisesti. Me tapasimme noin kahden viikon välein. Sovimme joka tapaamisessa, mitä kirjoitamme seuraavaan tapaamiseen ja toiselle kommentoitavaksi. Luimme toistemme tekstit ennen tapaamista, ja valmistauduimme kommentoimaan niitä. Tapaamisen lopuksi suunnittelimme, mitä seuraavaan tapaamiseen kirjoitamme. Sovimme jokaisessa tapaamisessa seuraavan tapaamisen ajankohdan sekä kotitehtävän. Esittelemme seuraavaksi neljäntoista vertaistapaamisen aikataulun, omat kokemuksemme kirjoitusprosessista, sekä taulukon, johon on tiivistetty vertaistuen malli konkreettisin vaihein.

1. vertaistapaaminen: alkuvalmistelut

Keräsimme aluksi tietoa muista artikkeliväitöskirjoista. Kysyimme jo väitelleitä, miten he olivat kirjoittaneet yhteenvetonsa ja keräsimme noin 10 artikkeliväitöskirjaa, joiden rakennetta tarkastelimme. Katsoimme etenkin sisällysluettelon rakennetta, laskimme eri osien sivumääriä, otsikoita ja taulukoita ja yritimme ymmärtää, mitä kaikkea väitöskirjan yhteenvedossa kuuluu olla.

2. vertaistapaaminen: sisällysluettelon hahmotelma

Aloitimme laatimalla väitöskirjan yhteenvedon alustavan sisällysluettelon muiden esimerkkien pohjalta. Vaikka sisällysluettelon rakenne muuttui prosessin aikana, kirjoittamista helpotti tieto siitä, että sisällysluettelossa on rajallinen määrä eri osia. Sisällysluettelo auttoi hahmottamaan, miten monta sivua on käytettävissä eri osiin.

3. vertaistapaaminen: koko yhteenvedon abstrakti

Tässä vaiheessa meistä oli vielä vaikea tietää, mikä on koko väitöskirjan keskeinen viesti, ja siksi lähdimme liikkeelle artikkeleiden keskeisimmistä tuloksista. Seuraavaksi kirjoitimme alustavan, koko yhteenvedon abstraktin. Ajatus tuntui aluksi vieraalta, mutta noudatimme Belcherin (2009, 54–58) ideaa siitä, että ensin kannattaa laatia koko työn abstrakti. Abstrakti koostui pääosin artikkeleiden tulosten tiivistämisestä yhteen sivuun. Abstraktin kirjoittaminen auttoi hahmottamaan tutkimuksen kokonaisuutta ja viritti meitä miettimään tutkimuksen laajempia tuloksia ja teoreettista lähestymistapaa. Kirjoitimme abstraktin uudelleen, kun yhteenvedo oli lähes valmis.

4. vertaistapaaminen: artikkeleiden tiivistelmä

Väitöskirjan yhteenvedo rakentuu artikkeleiden tulosten ympärille. Teimme jokaisesta artikkelista noin kahden sivun mittaiset tiivistelmät. Omissa väitöskirjoissamme tämä osio jäi lähes sellaisenaan lopulliseen väitöskirjaan. Tiivistelmät muodostavat väitöskirjan varsinaisen tulososion, johon nostimme esiin tärkeimmät tulokset ja keskustelut.

5. vertaistapaaminen: artikkeleiden ja menetelmien tiivistelmätaulukko

Teimme taulukon, jossa luettelimme jokaisen artikkelin nimen, keskeisimmän tutkimuskysymyksen, aineiston ja tutkimusmenetelmän (ks. Öllus 2016, 62; Saarikkomäki 2017, 46). Taulukon tekeminen auttoi kirkastamaan väitöskirjan keskeisen tutkimuskysymyksen.

6. vertaistapaaminen: tutkimuskysymykset

Väitöskirjan yhteenvedossa voit käydä laajempaa keskustelua kuin vain esitellä artikkeleiden tuloksia. Yhteenvedon voi siten ajatella muodostavan oman tutkimuksensa. Aloitimme artikkeleiden tutkimuskysymyksistä ja keksimme niiden perusteella yhden keskeisen, kokoavan tutkimuskysymyksen. Aluksi tämä ylätasoinen kysymys oli yleinen, mutta lopuksi yhteenvedolle kehkeytyi oma laajempi tutkimuskysymys, joka yhdisti artikkelit laajemmaksi kokonaisuudeksi.

7. vertaistapaaminen: keskeiset käsitteet

Seuraavaksi pohdimme tutkimuksen olennaisia käsitteitä. Samalla mietimme, mihin teoreettisiin keskusteluihin tutkimuksemme nojaa, ja minkä kirjallisuuden kanssa käymme keskustelua. Pohdimme, mitkä käsitteet olivat samoja kuin artikkeleissa ja mitkä olivat uusia. Pyrimme rajaamaan, mitä käsitteitä yhteenvedossa käytämme. Käsitteiden työstäminen jatkui läpi koko yhteenvedon kirjoittamisen.

8.–11. vertaistapaaminen: teoria, eli kaikki mikä tulee ennen menetelmäosiota

Teorialuvun kirjoittaminen vei eniten aikaa ja oli haastavaa. Meitä auttoi ajatus siitä, että teoria on tapa ajatella – viitekehys – jonka kautta tutkimustuloksia hahmotetaan ja aihetta rajataan. Artikkeleissa teoriaa ei usein voi tilanpuutteen vuoksi yksityiskohtaisesti avata, mutta yhteenvedossa voi kirjoittaa laajemmin. Yhteenvedossa tulee väistämättä toistoa suhteessa artikkeleihin. Teoriat voi yhteenvedossa avata yksityiskohtaisesti ja jopa ”gradunomaisesti”. Meillä oli yhteensä neljä vertaistapaamista teoriaan liittyen. Tapaamisia voi olla enemmän tai vähemmän, riippuen siitä, miten kirjoittaminen edistyy.

Tässä vaiheessa meitä hyödytti se, että meillä oli mahdollisuus syventyä lukemiseen ja kirjoittamiseen. Luimme teoriaan liittyvää uutta kirjallisuutta ja kertosimme jo luettua, mutta huomasimme, ettei kaikkea ehdi lukea. Vertaiskaverin kommenttien perusteella huomasimme, että väitöskirjaan tarvitseekin vähemmän asiaa kuin oli itse alun perin ajatellut. Keskenäisen tekstin antaminen toiselle luettavaksi matalalla kynnyksellä oli erittäin hyödyllistä. Tässä vaiheessa sovitut aikataulut auttoivat meitä etenemään; pakko on usein paras motivaattori.

12. vertaistapaaminen: aineisto ja menetelmä

Menetelmäluvumme perustuivat pitkälti artikkeleihin, mutta laajensimme niitä. Kirjoitimme menetelmäluvun opinnäytetyömäisesti.

13. vertaistapaaminen: väitöskirjan argumentit

Väitöskirjassa pitää väittää, eli tarvitaan keskeisen argumentin/argumentteja (ks. Belcher 2009, 67–98). Vertaistapaamisessa kirjoitimme post-it-lapuille tutkimuksen kolme pääpointtia eli väitöskirjan pääargumentit, jotka samalla olivat tutkimuksen keskeiset tulokset. Aluksi oli vaikeaa kiteyttää itse omaa tutkimustaan, mutta keskustelu vertaiskaverin kanssa auttoi rajaamaan tutkimuksen keskeistä viestiä. Pyrimme linkittämään yhteen tutkimuskysymykset, teorian, tulokset ja niihin perustuvat argumentit; ne muodostavat väitöskirjan yhteenvedon punaisen langan.

14. vertaistapaaminen: johtopäätökset

Kirjoitimme yhteenvedon johtopäätökset vasta lopussa, kun kokonaisuus oli hahmottunut. Johtopäätösten kirjoittaminen vei noin 2–3 viikkoa, ja kirjoitimme ne useasti uusiksi. Tässä vaiheessa myös luimme toistemme koko yhteenvedon kertaalleen. Lopuksi tarkistimme lähdeluettelon, ja tämä veikin yllättävän paljon aikaa.

(Liitteenä taulukko 1. Vertaistuellla tohtoriksi -malli)

Yhteenvedo 'vertaistuellla tohtoriksi' -mallista

Väitöskirjan yhteenvedon kirjoittamisen aikana saimme monta ahaa-elämystä. Ensinnäkin, **yhteenvedon tulee olla suhteellisen tiivis, yhtenäinen ja sillä tulee olla selkeä punainen lanka**. Kokonaisuuden eri osat ovat riippuvaisia toisistaan: tutkimuskysymykset, keskeiset käsitteet, teoria, ja (empiiriset) tulokset muodostavat kokonaisuuden. On hyvä ajatella lukijaa ja tarinallista tekstiä. Vaikka kyseessä onkin opinnäyte, on väitöskirjan yhteenvedo parhaimmillaan kiinnostava ja jopa mukaansa tempaava kirjoitus. Jos vertaiskaveri ei ymmärrä, mitä yrität sanoa, pyri selkiyttämään tekstiäsi. Itse on helppoa sisällä omassa aiheessaan, että voi olla vaikea havaita, etteivät asiat ole yhtä itsestään selviä muille.

Toiseksi, **artikkelit muodostavat väitöskirjan**. Artikkelit ovat väitöskirjan ydin, jotka yhteenvedo kokoaa yhteen. Yhteenvedossa saa siten olla toistoa suhteessa artikkeleihin, etenkin koskien menetelmiä, teoriaa ja aiempaa kirjallisuutta. Voi myös ajatella, että artikkeleiden lukijat ovat erikoistuneempia, kun taas yhteenvedo kirjoitetaan yleisemmälle lukijakunnalle.

Kolmanneksi, **muista matala kynnyys**. Aloita kirjoittaminen matalalla kynnyksellä – istu alas ja kirjoita, vaikka se tuntuisi kuinka vaikealta. Jos kirjoittaminen on hankalaa tai välttelet sitä, hae inspiraatiota kirjoitusoppaista (ks. esim. Belcher 2009;

Kiriakos ja Svinhufvud 2015). Muista myös antaa tekstejäsi luettavaksi vertaiskaverillesi jo varhaisessa vaiheessa. Kirjoitustauot kostautuvat ja tekstin ääreen voi olla vaikeaa palata. Kannattaa siis kirjoittaa säännöllisesti (ks. esim. Belcher 2009; Kaittila ym. 2011). Kirjoittaminen voi olla myös nautinnollista, ja voi tuntua tärkeältä saada ilmaista väitöskirjan aikana syntyneet ajatukset ja mielipiteet tekstissä.

Lopuksi: vertaistuen merkityksestä

Tässä kirjoituksessa olemme esitelleet mallin, jonka avulla opettajat, ohjaajat ja opiskelijat voivat lisätä vertaistukea yliopisto-opinnoissa. Kehittämämme vertaistuella tohtoriksi -mallin keskiössä on neljän-toista vertaistapaamisen lisäksi koko ajan läsnä oleva kannustava, rakentava ja positiivinen palaute. Vertaiskaverin tehtävänä on kannustaa ja luoda uskoa siihen, että väitöskirjan voi saada valmiiksi myös silloin, kun oma usko on koetuksella. Jakakaa huolianne, onnistumisiinne ja tsemppatkaa toisiinne!

Vertaisen ei tarvitse olla saman oppiaineen tai alan asiantuntija, vaan myös eri tieteenalojen välille voi syntyä synergioita. Vertaistuen suurin hyöty tulee samaan aikaan työskentelystä ja myös siitä positiivisesta paineesta, jonka yhdessä sovitut aikataulut luovat.

Tässä esitelty yhteisöllisen oppimisen malli voi parhaimmillaan lisätä väitöskirjatutkijoiden motivaatiota, vähentää kuormitusta ja jouhevoittaa työn edistymistä. Vertaistukimallin avulla voi sekä jakaa koettuja haasteita, että löytää ratkaisuja yhdessä (Repo 2010; Topping 1996). Lisäksi malli haastaa yliopistoja kehittämään väitöskirjahankkeiden usein yksilölähtöistä työskentelytapaa (Repo-Kaarento 2004). Kannustamme väitöskirjan tekijöitä, ohjaajia, ja yliopisto-opetuksen kehittämisestä vastaavia laajentamaan ja kehittämään vertaiskirjoittamisen menetelmiä.

LÄHTEET

- Belcher, Wendy Laura (2009). *Writing Your Journal Article in Twelve Weeks: A Guide to Academic Publishing Success*. Thousand Oaks: SAGE.
- Belt, Pekka, Möttönen, Matti & Härkönen, Janne (2010). Vinkkejä väitöskirjaprosessin nopeuttamiseen. Oulun yliopiston Tuotantotalouden osaston työpapereita 1/2010. Haettu osoitteesta: <http://jultika.oulu.fi/files/isbn9789514261374.pdf>
- Isohanni, Matti (2000). Väitöskirjan yhteenvedon osa – väkisin väännetty vai työn kruunaus? *Suomen Lääkärilehti*, 55, 3366–3369.
- Jokinen, Arja & Juhila, Kirsi (2002). Yhdessä kirjoittaminen. Teoksessa M. Kinnunen & O. Löytty (toim.) *Tieteellinen kirjoittaminen*. Vastapaino. Tampere.
- Kaittila Anniina, Hakovirta Mia, Isoniemi Henna, Rantalaiho Minna & Salin Milla (2011). Vartti päivässä – kirjoitusryhmästä tukea tieteelliseen kirjoittamiseen.

Peda-forum. Yliopistopedagoginen aikakausjulkaisu, 2/2011, 29–31.

- Kiriakos, Carol & Svinhufvud, Kimmo (2015). *Tohtoritakuu. Kirjoittamisen opas jatko-opiskelijalle ja tutkijalle*. Helsinki: Art House.
- Multisilta, Carita (2011). *Yhteisöllisyys ihanteena, vertaistuki voimavarana. Opiskelijoiden käsityksiä yhteisöllisestä oppimisesta yliopistossa (pro gradu -tutkielma)*. Jyväskylän yliopisto, Jyväskylä.
- Nikander, Pirjo & Piattoeva, Nelli (2014). Artikkeliväitöskirjan yhteenvedon kirjoittaminen – kokemuksia Tampereen yliopiston tutkijakoulun kurssilta. *Yliopistopedagogiikka*, 21(1), 56–58. Haettu osoitteesta: <https://lehti.yliopistopedagogiikka.fi/2014/05/12/artikkelivaitoskirjan-yhteenvedon-kirjoittaminen-kokemuksia-tampereen-yliopiston-tutkijakoulun-kurssilta/>
- Ollus, Natalia (2016). *From Forced Flexibility to Forced Labour: The Exploitation of Migrant Workers in Finland (väitöskirja)*. HEUNI Publication Series 84. Helsinki: HEUNI. Haettu osoitteesta: <http://www.heuni.fi/en/index/publications/heunireports/reportseries/84fromforcedflexibilitytoforcedlabourtheexploitationofmigrantworkersinfinland.html>
- Repo-Kaarento, Saara (2004). Yhteisöllistä ja yhteistoiminnallista oppimista yliopistoon – käsitteiden tarkastelua ja sovellutusten kehittelyä. *Kasvatus*, 35(5), 499–515.
- Repo, Saara (2010). *Yhteisöllisyys voimavarana yliopisto-opetuksen ja -opiskelun kehittämisessä (väitöskirja)*. Helsingin yliopisto, Helsinki.
- Saarikkomäki, Elsa (2017). *Trust in public and private policing: Young people's encounters with the police and private security guards (väitöskirja)*. Helsingin yliopisto, Helsinki. Haettu osoitteesta: <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-51-0638-4>
- Topping, Keith J. (1996). The effectiveness of peer tutoring in further and higher education: A typology and review of the literature. *Higher Education*, 32(3), 321–345.
- Topping, Keith J. (2005). Trends in Peer Learning. *Educational Psychology*, 25(6), 631–645, doi:10.1080/01443410500345172.
- Valo, Maarit (2013). Monografia vai artikkeliväitöskirja? *Yliopistopedagogiikka*, 20(1), 25–27. Haettu osoitteesta: <https://lehti.yliopistopedagogiikka.fi/2013/04/08/monografia-vai-artikkelivaitoskirja/>

Kotitehtävä: Kerää 5-10 artikkeliväitöskirjaa ja katso niiden sisällysluetteloita ja rakennetta. Tee alustava aikataulu esitarkastukseen jättämiseksi.

1. tapaaminen: alkuvalmistelut

Tarkastelkaa eri sisällysluetteloitten rakennetta ja vertailkaa eri osien sivumääriä. Jakakaa jo väitelleiden vinkkejä kirjoitusprosessista.

Kotitehtävä: Tee hahmotelma omasta sisällysluettelosta.

2. tapaaminen: sisällysluettelon hahmotelma

Kommentoikaa toistenne sisällysluetteloita.

Kotitehtävä: Kirjoita noin sivun mittainen koko väitöskirjan abstrakti. Voit katsoa mallia keräämistäsi väitöskirjoista.

3. tapaaminen: koko yhteenvedon abstrakti

Onko abstrakti ymmärrettävä ja selkeä? Mikä nousee väitöskirjan keskeiseksi viestiksi?

Kotitehtävä: Lue väitöskirjasi artikkelit ja laadi jokaisesta 1-2 sivun mittainen tiivistelmä.

4. tapaaminen: artikkeleiden tiivistelmiä

Ovatko tulokset ymmärrettävästi ja tiiviisti selitetyt? Tuleeko jokaisesta artikkelista esiin keskeinen päätulos?

Kotitehtävä: Jos taulukosta on sinulle hyötyä, laadi sellainen väitöskirjan artikkeleista, niiden keskeisistä tutkimuskysymyksistä, **aineistoista** ja menetelmistä.

5. tapaaminen: artikkeleiden ja menetelmien tiivistelmätaulukko

Onko taulukon pohjalta selvää, mikä on jokaisen artikkelin keskeisin tutkimuskysymys? Onko lukijalle selvää, mitä aineistoa on käytetty ja miten se on analysoitu?

Kotitehtävä: Tee alustava hahmotelma yhteenvedon tutkimuskysymyksistä tai -kysymyksestä.

6. tapaaminen: tutkimuskysymykset

Keskustelkaa artikkeleiden ja koko tutkimuksen tutkimuskysymyksistä.

Kotitehtävä: Kirjoita ylös kaikki käyttämäsi käsitteet ja tee niistä lyhyt kuvaus. Tee listaus siitä teoreettisesta keskustelusta, johon tutkimuksesi liittyy.

7. tapaaminen: keskeiset käsitteet

Ovatko käsitteet selviä, mitkä käsitteet mahtuvat mukaan, ja mitkä eivät mahdu?

Kotitehtävä: Kirjoita teorialukua pala kerrallaan. Sovi sivumäärästä vertaiskaverisi kanssa; kirjoita esimerkiksi 3 sivua tekstiä tai yksi alaluku.

8.-11. tapaaminen: teoria

Esitellä toisillenne mitä teoriaa/teorioita olette ajatelleet käyttää, miten ne nivoutuvat keskeisiin käsitteisiin sekä aiempaan kirjallisuuteen.

Mikä on aiemman kirjallisuuden, käsitteiden ja teorian suhde, ja missä järjestyksessä luvut ovat sisällysluettelossa? Ymmärtääkö lukija mitä yrität sanoa ja miksi teoria on yhteenvedon kannalta relevantti?

Kotitehtävä: Kirjoita aineisto- ja menetelmälukua. Voit pohtia aineiston rajauksia, tutkimuksen rajoituksia, ja eettisiä kysymyksiä.

12. tapaaminen: aineisto ja menetelmä

Onko aineisto ja menetelmä kuvattu niin, että lukija ymmärtää, mitä olet tehnyt ja miksi?

Kotitehtävä: Pohdi väitöskirjasi yhteenvedon argumentteja ja päätuloksia. Mitä väitöskirjasi väittää?

13. tapaaminen: väitöskirjan argumentit

Kirjoittakaa keskeiset argumentit esim. post-it -lapuille. Ovatko argumentit selkeitä? Tukevatko argumentit, teoria ja tutkimuskysymykset toisiaan?

Kotitehtävä: Kirjoita viimeistään nyt johtopäätöslukua.

14. tapaaminen: johtopäätökset

Vastaavatko johtopäätökset tutkimuskysymyksiin? Tukeeko teoria johtopäätösten päätelmiä? Nouseeko johtopäätöksissä esiin väitöskirjan keskeinen argumentti?